

Sygn. akt II Ca 747/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 listopada 2016 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSO Paweł Hochman
Sędziowie	SSA w SO Grzegorz Ślęzak (spr.) SSA w SO Stanisław Łęgosz
Protokolant	sekr. sądowy Paulina Neyman

po rozpoznaniu w dniu 24 listopada 2016 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie sprawy z powództwa L. G.

przeciwko małoletniej O. G. reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową M. G.

o zmianę orzeczenia w zakresie alimentów - obniżenie alimentów

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb.

z dnia 28 czerwca 2016 roku, sygn. akt III RC 113/16

zmienia zaskarżony wyrok w punkcie pierwszym sentencji w ten sposób, że zasądzone od L. G. na rzecz małoletniej córki O. G. wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim dnia 3 listopada 2010 roku w sprawie I C 1153/10 alimenty w kwocie po 2.100 złotych miesięcznie obniża do kwoty po 1.700 (jeden tysiąc siedemset) złotych miesięcznie poczynając od dnia 1 grudnia 2016 roku i pozostawiając bez zmian dotychczasowe warunki i płatności, a w pozostałej części apelację oddala, znosząc wzajemnie między stronami koszty procesu za instancję odwoławczą.

SSO Paweł Hochman

SSA w SO Grzegorz Ślęzak SSA w SO Stanisław Łęgosz

Sygn. akt II Ca 747/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 28 czerwca 2016 roku Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. po rozpoznaniu w dniu 22 czerwca 2016 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie sprawy z powództwa L. G. przeciwko O. G. reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową M. G. o obniżenie alimentów z kwoty po 2100 złotych miesięcznie do kwoty po 1000 złotych miesięcznie oddalił powództwo oraz zniósł wzajemnie koszty procesu między stronami.

Podstawę powyższego rozstrzygnięcia stanowiły przytoczone poniżej ustalenia i rozważania Sądu Rejonowego:

Wyrokiem Sądu Okręgowego w' Piotrkowie Trybunalskim z dnia 03 listopada 2010 roku w' sprawie sygn. akt I C 1153/10 rozwiązano przez rozwód związek małżeński L. G. i M. G.. Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią O. G. powierzono obojgu rodzicom, ustalając miejsce jej pobytu w miejscu każdorazowego zamieszkania matki M. G.. Obowiązkiem wychowania i utrzymania małoletniej obciążono oboje rodziców i w związku z tym zasądzono od L. G. na rzecz O. G. tytułem alimentów kwotę po 2100 złotych miesięcznie, płatną z góry w terminie do dnia 15-go każdego miesiąca do rąk matki M. G. z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminu płatności.

Podczas ostatniego ustalania alimentów małoletnia O. G. miała 7 lat. Chodziła ona do I klasy szkoły podstawowej. Posiadała orzeczenie niepełnosprawności. Datowana ona była od chwili urodzenia, a orzeczenie wydano do dnia 30 czerwca 2011 roku. Miała ona protezę oka. Należało protezę czyścić protezę raz na kilka dni, a jej wymiana następowała raz na rok, co wiązało się z wyjazdem do K. i W.. Na wyżywienie małoletniej jej przedstawicielka ustawowa przeznaczała kwotę 300 złotych miesięcznie, a na odzież średnio 200 złotych miesięcznie. Leki i witaminy stanowiły wydatek w kwocie 150 złotych miesięcznie. Opłaty szkolne 50 złotych, rozrywki i zabawki 100 złotych miesięcznie.

Jej przedstawiciela ustawowa nie pracowała, podjęła naukę w I klasie liceum. Otrzymywała świadczenie pielęgnacyjne z tytułu opieki nad małoletnią w kwocie 520 złotych miesięcznie. Odmówiono jej przyznania zasiłku rodzinnego.

Mieszkały one wspólnie w' kawalerce. Opłata za czynsz wynosiła 100 złotych miesięcznie, za energię elektryczną 130 - 140 złotych miesięcznie, ponadto ponosiła koszty związane z Internetem i TV. Łącznie wydatki te kształtowały się na poziomie 400 - 500 złotych miesięcznie.

Pozwany wówczas w ciągu roku kalendarzowego 2009 osiągnął wynagrodzenie w wysokości 13 101 euro. W okresie od 01 stycznia 2010 roku do 30 września 2010 roku osiągnął dochód w kwocie 13 964,34 euro. Pracował i mieszkał w^(:) N.. Do P. przyjeżdżał co około 6-7 tygodni.

Obecnie małoletnia ma 13 lat. Uczęszcza ona do VI klasy szkoły podstawowej. Bardzo dobrze się uczy. Koszt jej książek w roku szkolnym 2015/2016 wyniósł 600 złotych, wyprawki kolejne 600 złotych. Do wydatków związanych ze szkołą należą również składki szkolne na kino, wycieczki itp. Małoletnia uczęszcza na dodatkowe zajęcia z języka niemieckiego, których koszt to 160 złotych miesięcznie oraz języka angielskiego, które kosztują 150 złotych miesięcznie.

Cierpi na nowotwór złośliwy od urodzenia. Raz w roku jeździ na kontrolę stanu zdrowia na do lekarza onkologa, okulisty oraz do protetyka po protezę do K.. Koszt protezy jest częściowo refundowany - do wysokości 700 złotych. Kwotę 500 złotych przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki musi pokryć samodzielnie. Prywatna wizyta u lekarza okulisty w W. stanowi koszt 250 złotych i towarzyszy każdej wymianie protezy. Wymaga ona czyszczenia oczodołu co drugi dzień.

Ponadto odbywa wizyty raz na pół roku w^r poradni endokrynologicznej, diabetologicznej, chorób wątroby i nefrologicznej. Znajduje się również pod opieką ginekologiczną. Zażywa ona leki na cukrzycę i ciśnienie, których koszt to 150 złotych miesięcznie. Zdarza się, że musi ona zostać w szpitalu na okresy około tygodniowe. Koszt takiego pobytu stanowi wydatek 500 złotych w związku z tym, iż przebywa w szpitalu wspólnie z małoletnią jej przedstawicielka ustawowa. Podczas ostatniej wizyty w Centrum (...) w W. płaciła ona kwotę 8 złotych za dobę za leżak oraz za podróż w' obie strony z biletami upoważniającymi do przejazdu komunikacji miejskiej kwotę 180 złotych.

W styczniu/lutym 2016 roku małoletnia odbyła 4-krotnie wizytę u dermatologa w związku z występującą wysypką. Koszt jednej z nich wyniósł 80 złotych, a wydatki związane z 6 tubkami maści za kwotę 20 - 30 złotych za sztukę. W marcu 2016 roku małoletnia powódka była na wizycie u okulisty, której koszt stanowił 100 złotych.

Ponadto powódka choruje okresowa na przeziębienia. Wówczas koszt jej leczenia wynosi około 150 złotych jednorazowo.

Posiada ona orzeczenie o niepełnosprawności stwierdzone do dnia 25 listopada 2019 roku.

Małoletnia O. G. przebywa na diecie, ma kupowane zdrowe produkty. Koszt jej wyżywienia to 900 złotych miesięcznie. Jej przedstawicielka ustawowa przeznaczona na odzież dla małej 300 złotych miesięcznie, na zakup środków kosmetycznych, czystości i higienicznych 250 - 300 złotych miesięcznie. Małoletnia otrzymuje kieszonkowe w wysokości 60 złotych miesięcznie.

Przedstawicielka ustawowa małej powódki nie pracuje zawodowo. Pobiera świadczenie z tytułu opieki nad niepełnosprawną powódką w kwocie 1450 złotych miesięcznie oraz świadczenie 500 plus. Innych świadczeń nie pobiera.

Mieszka wspólnie z małą powódką w kawalerce o pow. 22 nr. Oplata za czynsz to 150 złotych miesięcznie. Zalega z jej spłatą na kwotę 6000 złotych. W wyniku ugody zadłużenie zostało jej rozłożone na raty na 18 miesięcy w kwocie po 350 złotych miesięcznie. Wydatki na energię elektryczną to 120 złotych co dwa miesiące, gaz 60 złotych co dwa miesiące. Oplata za wodę i wywóz śmieci wliczona jest w czynsz. Oplata za telefon powódki to 60 złotych miesięcznie, za Internet z dołączonym tabletem 120 złotych miesięcznie.

M. G. nie ma zadłużeń z tytułu kredytu bankowego, nie posiada samochodu oraz innych nieruchomości.

L. G. od 10 lat mieszka w N.. W dniu (...) roku zawarł związek małżeński, z którego narodziło się jego kolejne dziecko. Otrzymują na nie zasiłek w wysokości 190 euro miesięcznie. Jego żona pracuje jako pomoc w szkole przy dzieciach niepełnosprawnych uzyskując 599 euro miesięcznie. Mieszkają wspólnie w N. w wynajmowanym mieszkaniu o pow. 70 m². Składają się na nie 3 pokoje. Pozwany ponosi koszty utrzymania mieszkania w wysokości 610 euro miesięcznie. Koszt energii elektrycznej - 73 euro miesięcznie. Kwota 88 euro to opłata za przedszkole drugiego dziecka pozwanego. Jego wyżywienie w przedszkolu to 50 euro miesięcznie. Na wyżywienie pozwanego i jego rodziny przeznaczona jest 500 - 600 euro miesięcznie, na zakup środków czystości i higienicznych 200 euro miesięcznie. Oplata za ubezpieczenia to 60 - 70 euro.

Obecnie pozwany nie pracuje, ma status osoby bezrobotnej od 01 maja 2016 roku. Rozwiązano z nim stosunek pracy z uwagi na ważne przyczyny firmowe. Uzyskuje zasiłek w kwocie 1500 euro miesięcznie. Jest to obecnie jego jedyny dochód. Przebywa na zwolnieniu lekarskim, miał wypadek w pracy w marcu 2015 roku. Miał uszkodzoną stopę - zerwane ścięgno. Miał ją operowaną, obecnie czeka na ekspertyzę w sprawie ewentualnej kolejnej operacji. Gdy otrzyma wynik ekspertyzy utraci zasiłek dla bezrobotnych, a będzie uzyskiwał świadczenie chorobowe w takiej samej wysokości. Orzeczono w stosunku do niego niezdolność do pracy do dnia 30 czerwca 2016 roku.

W przeszłości uzyskiwał 1000 złotych miesięcznie z tytułu pełnienia funkcji prezesa spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P.. Działalność ta została zamknięta, a L. G. utracił zarobek z tego tytułu. Nie wykonuje on żadnej pracy w P.. Do 31 grudnia 2015 roku zatrudniony był w firmie (...) Sp. z o.o. w siedzibą w L. jako pracownik fizyczny. Umowa o pracę została z nim rozwiązana z uwagi na likwidację stanowiska pracy.

Pozwany jest właścicielem samochodu marki V. (...), rok produkcji 2007. Zaciągnął na jego zakup kredyt na kwotę 14000 euro w 2015 roku. Wysokość miesięcznej raty wynosi 226 euro. Spłata została zawieszona na okres 3 miesięcy. Zamierza on go sprzedać i kupić tańszy samochód.

W roku 2015 wraz z małą powódką na wymianę protezy wyjechał pozwany. M. G. przekazała mu na ten cel kwotę 700 złotych, a za hotel i podróż on sam pokrył koszty. Zabiera on małą powódkę do swojego miejsca zamieszkania do Niemiec 2 razy w roku.

Sąd Rejonowy zważył, iż powództwo należało oddalić w całości.

Podstawę prawną roszczenia stanowi art. 138 k.r.o., w myśl którego każda ze stron może domagać się zmiany orzeczenia o alimentach w razie zmiany stosunków. Przez zmianę stosunków rozumieć należy istotne zwiększenie bądź zmniejszenie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub też możliwości zarobkowych, majątkowych zobowiązanego do alimentacji wskutek czego zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania.

W niniejszej sprawie, od momentu ostatniego ustalania alimentów od L. G. na rzecz jego małoletniej córki O. G. upłynął okres niespełna 6 lat. Uznać należy, że od tego czasu istotnie zarówno po stronie usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki jak i możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego nastąpiła zmiana.

Małoletnia O. G. obecnie ma 13 lat. Jest już nastolatką, a nie 6-letnią dziewczynką jak miało to miejsce w roku 2011. W okresie jaki upłynął od czasu ostatniego ustalenia alimentów wzrosły usprawiedliwione potrzeby małoletniej, z uwagi na zwiększenie się jej potrzeb związanych z wiekiem. Różnica wieku dziecka spowodowana upływem czasu sama przez się uzasadnia wzrost potrzeb związanych min. z uczęszczaniem do szkoły itp., co z kolei pociąga za sobą konieczność ponoszenia związanych z tym wydatków, (por. postanowienie Sąd Najwyższy z dnia 1 czerwca 1965 r. sygn. akt I CZ 135/64). Ponadto potrzeby małoletniej powódki wyrosły nie tylko z uwagi na jej wiek, ale również na stan zdrowia. Poza zdiagnozowanym u niej nowotworem i koniecznością noszenia przez nią protezy oka, które zostały uwzględnione w wyroku Sądu z dnia 03 listopada 2010 roku, pojawiły się również u niej cukrzyca i problemy z ciśnieniem. Małoletnia znajduje się również pod opieką lekarza ginekologa. W ostatnim czasie koniecznym okazało się również leczenie dermatologiczne. Do kosztów leczenia powódki, zgodne z doświadczeniem życiowym, uwzględnić również należy leczenie okresowych przeziębień. W związku z powyższym uznać należy, że usprawiedliwione potrzeby małoletniej O. uległy zwiększeniu.

Po stronie pozwanego również nastąpiła istotna zmiana jego sytuacji osobistej. Zawarł on nowy związek małżeński, z którego pochodzi jego kolejne dziecko, wobec którego również zobowiązany jest wypełniać swój obowiązek alimentacyjny. Odnośnie możliwości zarobkowych i majątkowych L. G., uznać należy, iż trudności, które go napotkały w związku z utratą miejsca pracy mają charakter przejściowy. Nie zmieniają one możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego. Ponadto należy stwierdzić, iż wypadek, któremu uległ w marcu 2015 roku spowodował u niego problemy zdrowotne również o charakterze przejściowym, co stwierdza zaświadczenie o niezdolności do pracy pozwanego, które zostało wystawione terminowo jedynie do czerwca 2016 roku.

W związku z powyższym, uznać należy, iż wobec zarówno wzrostu usprawiedliwionych potrzeb małoletniej, jak również zmiany możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego poprzez zmianę jego sytuacji osobistej - niejako zniosły się one wzajemnie. W ocenie Sądu ustalone świadczenie alimentacyjne nie winno być obniżone. Jest ono adekwatnym do zaistniałych okoliczności, jak również wypełnia zasadę równej stopy życiowej dzieci i rodziców.

Podstawą rozstrzygnięcia o kosztach procesu był art. 98§ 1 k.p.c.

Powyższy wyrok w całości zaskarżył powód.

Apelacja zaskarżonemu orzeczeniu zarzuca naruszenie:

1. przepisów postępowania cywilnego tj:

a) art 233 § 1 kpc - poprzez dokonanie przez sąd nie swobodnej a dowolnej oceny dowodów z naruszeniem zasad logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego co miało wpływ na treść rozstrzygnięcia polegające na uznaniu, że nie nastąpiła zmiana stosunków polegająca na obniżeniu zarobkowych i majątkowych możliwości powoda uzasadniająca obniżenie alimentów zgodnie z żądaniem pozwu oraz ,że nastąpiła istotna zmiana usprawiedliwionych potrzeb uprawnionej

b) art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art 233 § 1 k.p.c. - poprzez sporządzenie uzasadnienia sprzecznego wewnątrznie, zawierającego błędy w rozumowaniu oraz bez uwzględnienia wskazań wiedzy i doświadczenia w szczególności poprzez wskazanie w jednym miejscu rozważań Sądu I-szej instancji ,że „zarówno po stronie usprawiedliwionych potrzeb

małoletniej pozwanej jak i możliwości zarobkowych i majątkowych powoda nastąpiła zmiana” (pierwszy akapit ostatniej strony uzasadnienia) oraz wskazanie w 3 -cim akapicie ostatniej strony uzasadnienia ,że problemy powoda nie zmieniają jego możliwości zarobkowych i majątkowych.

2. przepisów prawa materialnego tj. art. 138 krio w związku z art. 135§ 1 krio poprzez ich niewłaściwe zastosowanie polegające :

a) na przyjęciu, że nie nastąpiła zmiana stosunków uzasadniona obniżeniem zarobkowych i majątkowych możliwości powoda na tyle ,że mogłoby to powodować obniżenie alimentów zgodnie z żądaniem pozwu, a także ,że zwiększyły się usprawiedliwione potrzeby małoletniej pozwanej co powoduje ich wzajemne zniesienie

b) na nieuwzględnieniu przez sąd usprawiedliwionych kosztów życia powoda z jego rodziną w N., które zmniejszają jego możliwości majątkowe oraz niezasadnym stwierdzeniu, że aktualna wysokość alimentów wypełnia zasadę równej stopy życiowej dzieci i rodziców,

3. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia polegający na uznaniu, że matka pozwanej pokrywa koszty jej leczenia oraz jej wyjazdy i wizyty w szpitalach podczas gdy to powód płacił, od momentu ustanowienia alimentów, dodatkowo za leczenie córki oraz pokrywał wszelkie koszty wyjazdów i pobyków z tym związanych.

Apelujący wnosił o:

a) o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa, ew. uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I-szej instancji

b) zasądzenie na rzecz powoda od pozwanej kosztów procesu w obu instancjach wg norm przepisanych.

Przedstawicielka ustawowa pozwanej wносиła o oddalenie apelacji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powoda, zarzucająca naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 233 § 1 i art. 328 § 2 kpc i w konsekwencji tego błędy w ustaleniach faktycznych Sądu I instancji oraz obrazę prawa materialnego, tj. przepisów art. 138 w zw. z art. 135 krio, jest uzasadniona ale tylko częściowo.

Nie można bowiem zgodzić się z podniesionymi w apelacji zarzutami naruszenia art. 233 § 1 i art. 328 § 2 kpc poprzez dokonanie nieprawidłowej, bo dowolnej a nie swobodnej, oceny dowodów, a w konsekwencji tego dokonanie błędnych ustaleń faktycznych w zakresie aktualnych usprawiedliwionych potrzeb pozwanej oraz zarobkowych i majątkowych możliwości powoda. Zarzut ten nie jest trafny i należy uznać, iż został w istocie zgłoszony jedynie dla wzmocnienia zarzutu obrazy prawa materialnego, który to stanowi – jak wskazuje treść całej skargi apelacyjnej – główną podstawę zaskarżenia niniejszego wyroku.

Lektura materiału aktowego prowadzi bowiem do wniosku, iż – wbrew zarzutom procesowym apelacji – Sąd Rejonowy w sposób wszechstronny rozważył zgromadzony w sprawie materiał i dokonana przez ten Sąd ocena dowodów nie uchybia zasadom logicznego rozumowania oraz doświadczeniu życiowemu, a zatem mieści się w granicach swobodnej oceny dowodów zakreślonych przepisami art. 233 § 1 w zw. z art. 328 § 2 k.p.c.

Powyższa prawidłowa ocena dowodów doprowadziła Sąd Rejonowy do poczynienia trafnych ustaleń faktycznych tak w zakresie aktualnych usprawiedliwionych potrzeb małoletniej pozwanej jak i w zakresie aktualnych zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego do jej alimentacji powoda.

Zgodzić należy się jednak z apelacją, że z tych trafnych ustaleń Sąd I instancji wyprowadził nieprawidłowe wnioski w zakresie oceny prawnej żądania pozwu po myśli przepisów art. 138 w zw. z art. 135 krio i doszedł do błędnego przekonania, że wprawdzie nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu tychże przepisów po obu stronach procesu,

tj. tak w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionej jak i w zakresie zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego, jednakże zmiany te znoszą się nawzajem i nie mogą skutkować zmiany dotychczasowych świadczeń alimentacyjnych należnych pozwanej, przez ich obniżenie, nie zwracając uwagi, że aczkolwiek usprawiedliwione potrzeby pozwanej uległy niewątpliwie wzrostowi to jednak nie w takim stopniu w jakim obniżeniu uległy zarobkowe i majątkowe możliwości powoda z uwagi nie tylko na jego wypadek i trwające nadal zwolnienie lekarskie ale także z uwagi na utratę dwóch źródeł dochodu u dwóch pracodawców, założenie nowej rodziny, w której urodziło mu się dziecko wobec którego jest również zobowiązany do alimentacji.

Odnosząc się bowiem do zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego do alimentacji powoda, nie można zgodzić się z wnioskiem Sadu Rejonowego, że obecne trudności powoda w tym zakresie należy traktować jako przejściowe i nie wpływające na zakres jego obowiązku alimentacyjnego wobec pozwanej córki.

Niemożliwość bowiem świadczenia pracy przez powoda z przyczyn zdrowotnych trwa już dość długo i nadal korzysta on ze zwolnienia lekarskiego (vide: złożone na rozprawie dalsze zwolnienie), a nie sposób nie dostrzec, że ten stan spowodował niezawinioną przez niego utratę pracy w dwóch miejscach i utratę znacznych dochodów . Jeśli zatem zważy się na te okoliczności a przy tym także na fakt założenia przez powoda nowej rodziny i konieczność alimentowania drugiego jego dziecka, nie sposób nie dojść do wniosku, iż nastąpiła istotna zmiana stosunków w rozumieniu wskazanych wyżej i przywołanych w apelacji przepisów prawa materialnego skutkująca obniżeniem dotychczasowych świadczeń alimentacyjnych należnych pozwanej choć nie w takim rozmiarze jak tego żąda apelujący.

Należy bowiem mieć na względzie nie tylko istotny wzrost usprawiedliwionych potrzeb uprawnionej, który przecież także nastąpił w okresie od wydania poprzedniego orzeczenia w przedmiocie alimentów, ale również fakt, że matka dziecka sprawuje nad nim ciągłą opiekę, wykonując swój obowiązek alimentacyjny wobec córki w sposób określony przepisem art. 135 § 2 krio, tj. świadcząc osobiste starania o jej utrzymanie i wychowanie, co oznacza, że główny ciężar finansowy utrzymania pozwanej spoczywać powinien na powodzie jako jej ojcu.

Dlatego też, mając na względzie powyższe rozważania Sąd Okręgowy uznał, że dotychczasowe alimenty w kwocie po 2100 zł miesięcznie powinny być obniżone do kwoty po 1700 zł miesięcznie, która to w pełni zaspokoi usprawiedliwione potrzeby uprawnionej.

Reasumując, uznać należy za zasadny w części zarzut obrazy prawa materialnego, tj. art. 138 w zw. z art. 135 krio, co czyni ją częściowo zasadną i wywołującą skutek w postaci zmiany wyroku Sądu Rejonowego na podstawie art. 386 § kpc przez obniżenie od dnia 1 grudnia 2016 r dotychczasowych alimentów w sposób powyżej wskazany.

Apelacja w pozostałej części podlegała oddaleniu jako nieuzasadniona na podstawie art. 385 kpc.

O kosztach procesu między stronami za instancję odwoławczą orzeczono na zasadzie art. 100 kpc.

Mając na uwadze wszystkie powyższe rozważania oraz powołane w nich przepisy Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji wyroku.

SSO Paweł Hochman

SSA w SO Grzegorz Ślęzak SSA w SO Stanisław Łęgosz